

Antropontolojik Perspektiften Kendini Anlama Bağlamında Felsefi Danışmanlık ve Çocuklarla Felsefe

Nilüfer KARADAĞ, Dr.

Millî Eğitim Bakanlığı

Ankara, Türkiye

ORCID ID: 0000-0002-4658-2494

Öz

Bu çalışmanın amacı, Betül Çotuksöken'in geliştirdiği antropontoloji anlayışından hareketle felsefi danışmanlık ile Çocuklar için Felsefe (P4C) yaklaşımı arasındaki kuramsal ilişkiyi ortaya koymaktır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesine dayalı kavramsal çözümleme kullanılmıştır. Çotuksöken'in *Antropontoloji ya da İnsan-Varlıkbilgisi* adlı çalışması başta olmak üzere insan, felsefe, dil, düşünme, bilgi, dış dünya ve felsefi danışmanlık üzerine çalışmalarından hareketle antropontolojinin temel kavramları belirlenmiş; bu kavramlar felsefi danışmanlık ve P4C literatürüyle karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Antropontoloji, insanı ontolojik olmanın yanında var olanla ilişki kuran, bilen, anlamlandıran, kavramlaştıran ve dil aracılığıyla dünyasını kuran bir varlık olarak ele almaktadır. Bu perspektif, felsefi danışmanlık açısından danışanın yaşantısını yalnızca psikolojik bir sorun alanı olarak değil, kişinin kendisi, başkaları, dünya ve değerler arasındaki ilişkisini yeniden sorgulayabileceği felsefi bir problem alanı olarak değerlendirmeye olanak sağlamaktadır. P4C açısından ise çocuk, soru soran, kavramları sorgulayan, gerekçelendiren ve dünyasını anlamlandıran bir felsefi özne olarak görünür hâle gelmektedir. Çalışmanın temel savı, felsefi danışmanlık ile P4C'nin antropontolojik açıdan ortak paydasının, insanın soru sorma, kavramsallaştırma ve diyalog yoluyla kendisiyle ve dünyayla ilişkisini yeniden düşünmesine imkân veren felsefi soruşturma pratiği olduğudur. Bu bağlamda antropontoloji, uygulamalı felsefenin farklı görünüşleri arasında kuramsal bir köprü oluşturabilecek bir perspektif olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Betül Çotuksöken, antropontoloji, Felsefi danışmanlık, Çocuklar için felsefe, P4C, Felsefi soruşturma.

Philosophical Counseling and Philosophy with Children in the Context of Self-Understanding from an Anthropontological Perspective

Abstract

This study aims to examine the theoretical relationship between philosophical counseling and Philosophy for Children (P4C) from the perspective of Betül Çotuksöken's anthropontology. The study employs conceptual analysis based on document analysis as a qualitative research approach. Drawing primarily on Çotuksöken's *Anthropontology or Human-Ontology* and her works on human beings, philosophy, language, thought, knowledge, the external world, and philosophical counseling, the study identifies the fundamental concepts of anthropontology and discusses them in relation to philosophical counseling and P4C literature. Anthropontology approaches human beings not merely as ontological objects but as beings who establish relations with beings, know, interpret, conceptualize, and construct their world through language. From this perspective, philosophical counseling can be understood not merely as an intervention into a psychological problem but as a philosophical inquiry into the individual's relationship with oneself, others, the world, and values. In the context of P4C, the child appears not as an incomplete adult but as a philosophical subject capable of questioning, conceptualizing, giving reasons, and interpreting the world. The central argument of the study is that the anthropontological common ground between philosophical counseling and P4C lies in philosophical inquiry as a practice through which human beings reconsider their relationship with themselves and the world through questioning, conceptualization, and dialogue. In this respect, anthropontology can provide a theoretical bridge between different forms of applied philosophy.

Keywords: Betül Çotuksöken, anthropontology, philosophical counseling, Philosophy for Children, P4C, philosophy of human beings, philosophical inquiry.